

NADAL I PASQUA

Un fet històric ple de misteri!

per GRISELDA COS I BOADA, osb

L'Església ens convoca de nit dues vegades l'any: la Nit de Nadal i la Vetlla de Pasqua. En aquestes dues nits, però, hi celebrem, un únic Misteri. Sí, la nostra fe és fe en un Misteri. Nadal i Pasqua intenten dir i celebrar allò que mai no pot ser dit del tot.

En Jesús, Déu i l'home es van unir i va començar un meravellós intercanvi. El cant dels àngels de la nit de Nadal anuncia la irrupció de la salvació: «Avui us ha nascut un Salvador». Els àngels reconeixen ja l'inici de la vida de Jesús, el Salvador, que els deixebles no arribaran a reconèixer fins a Pasqua. Jesús va encarnar l'Emmanuel, Déu amb nosaltres!

I a la carta a Titus se'ns diu: «S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes, [...] i ens ha ensenyat a viure apassionats, com ell, per fer el bé». Aquestes paraules són un bell resum teològic.

La vinguda de Crist fou el moment privilegiat de la revelació divina al cor de la història. Crist fou la resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser. «Qui m'ha vist a mi ha vist al Pare».

Amb Nadal el nostre món va esdevenir el marc històric-teològic que tingué, però, la seva consumació en la Creu i en la joiosa Resurrecció. Per això Nadal és ja l'alba de la Pasqua. Però la foscor persisteix en el món.

Nadal: tot l'obrar de Déu sempre porta quelcom de pessebre, d'humilitat, de donació divina i de pobresa. La nostra història, sempre banyada d'ambició i d'orgull, ha estat visitada per Déu i li ha revelat la riquesa divina del seu Ésser.

Nadal i Pasqua: dues nits que brillen amb la llum de Déu. Sí, Déu és llum! «El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum... els heu omplert de goig, d'una alegria immensa... Ens ha estat donat un fill».

Nadal: celebració insondable de la nostra pertinença a Déu. Déu, en Jesús, s'ha fet fill de l'home, i l'home ha estat fet fill de Déu.